

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת פנחס - מברכים חודש מנחם אב

Shabbos Parshas Pinchos

כ"ג תמוז תשס"א - July 14, 2001

לכל זמן ועת..... (Monsey, NY)

הדלקת נרות - 8:10 * שקיעה/יום השבת - 8:28
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:43 צאת הכוכבים/מעריב - 9:18
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:19 לשיטת רבינו תם - 9:40
*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר).

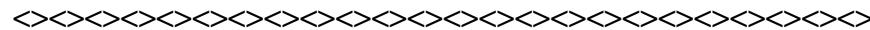
מדעת עליון

לכן אמר הנני נותן לו את בריתי שלום וגו' (כה-יב)

הקב"ה נתן שכרו לפנחס ע"י ברית שלום, וגם הבטיח לו שהכהונה גדולה תהיה תמיד לזרעו. ומפני שפנחס גרם להטיל שלום בין הקב"ה וכלל ישראל בעולם הזה, הוא עתיד להיות אליהו הנביא ולשים שלום בין הקב"ה ובין ישראל. וגם יהיה השליח לביאת המשיח, כפי שאומר הכי "הנני שולח לכם את אליהו הנביא וכו' והשיב לב אבות על בנים".

ואיתא בס' יד יוסף ביאר נאה לדבר זה. שכידוע, אליהו הנביא לא מת ואף עתה נשאר בחיים. והטעם, מפני שכיון שפנחס הטיל שלום בין הקב"ה לבני ישראל, אז הקב"ה נתן שלום בין ד' יסודות גופו. שכן ד' יסודות יש בו באדם: יסוד העפר, יסוד האש, יסוד האויר, ויסוד המים. וכל זמן שאותן ד' יסודות שרויים בשלוה, ואין יסוד אחד מתגבר על חבירו, אז נעשה האדם בריא ושלם. אמנם אם אין אחדות בין היסודות בתוך האדם אלא מחלוקת, שהאחד רוצה להתגבר על חבירו, אז נעשה האדם חולה ועלול הוא למות. ממילא, זהו מה שאמר הקב"ה לפנחס "הנני נותן לו את בריתי שלום" - כלומר, שאשכין שלום ואחדות בין כל ד' יסודות גופו, ובכך לא יחלה ולא ימות, אלא יחיה לעולם. ובאמת כן היה, שנשאר פנחס, שהוא אליהו הנביא, בחיים לעולם.

צו את בני ישראל ואמרת להם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי וכו' (כח-ב)
בפרשיות אלו הודיע הקב"ה למשה איזה קרבנות יביאו בכל יום, וביום

כן בנות צלפחד דברות נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם וכו' (כז-ז)

The Medrash here comments: "Noach stood up against his generation and took the reward that was destined for them; Avrohom stood up to his generation and merited taking the reward of that whole generation; Lot stood up to the people of Sodom and took the reward that was destined for all of them." The Medrash concludes that the daughters of Tzelofchad too, took the reward of their entire generation. But what did they do? We know that Noach fought off his generation for 120 years; Avrohom was thrown into the fiery furnace for his ideals; Lot withstood the decadence of Sodom; but what did the daughters of Tzelofchad do? They went to probate court - they wanted their inheritance. What is so noble about that?

Says R' Yissocher Frand Shlit"a, the activities and deeds of human beings cannot be judged in a vacuum but must be judged in the context of the times. Under normal circumstances, going into court and asking for one's inheritance does not constitute a brave and courageous act. There are, however, times in history when the most simple act can be an act of utmost bravery. Tzelofchad's daughters exhibited such an act. In the climate of widespread criticism of Eretz Yisroel and longing for the wonderful life of Egypt, they stood up against the tide, they swam against the prevailing current. This was a courageous act. Sometimes, even the most mundane of activities, given the atmosphere and climate, can be a most noble act, to the extent that the Medrash lists Tzelofchad's daughters with Avrohom Avinu!

הוא היה אומר.....

R' Yosef Dov Soloveitchik ZT"L (Bais Halevi) would say:

"One should be patient until all doubt has left his mind, but not until he goes out of his mind from doubt!"

R' Yisroel Meir Hakohen Kagan (Chofetz Chaim) would say:

"Learning Torah is like eating the mann. The mann could taste like any delicacy a person wanted but if he does not think of anything, it has no taste. Torah is so sweet, but only if you think. Otherwise, you sit by the gemara and it has no flavor all!"

R' Moshe Leib of Sassov ZT"L would say:

"A person attains a higher level of piety by conquering his anger than he would by fasting a thousand days."

To sponsor or dedicate an issue call 845-362-4380 or E-Mail: TorahTavlin@aol.com

